

Tartalom

Legyen meg a Te akaratod!	1
Naptár: Szent József	2-3
4-es oldal:	
Istennek szentelt hivatásban	4-5-6
Templomunk: Jeremiás próféta	7
A szentmise 3. rész: I. Gergely pápa liturgikus reformja	7-8
Nők Ökumenikus Világimanapja	7-8
Mennybemenetel	9
Fotómelléklet az elsőáldozókról ...	10-11
Elsőáldozók, bér mátkozók névsora	12-13
Élmények és hatások az „Új élet Krisztusban kurzus” után	14
Tímár Dániel újmiséj jezsuita szerzetes papszentelése alkalmából	14-15
Gyerekszáj	16
Nevelésről, oktatásról – két lépés távolságból	17
Anyakönyvi hírek	18
Programajánlók	19-20

Legyen meg a Te akaratod!

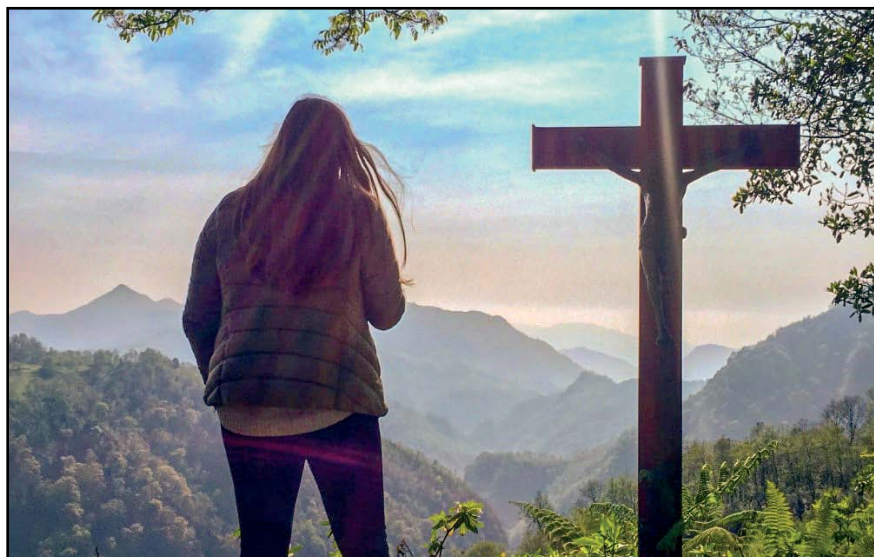
Legyen meg a Te akaratod! – Ez a mondat, ha nem is pontosan ebben a formájában, de legalább három helyen fordul elő az evangéliumokban. Három, nagyban különböző jelentéssel. A lelki életben ebből sokszor azonban talán csak az egyikre szokás gondolni, ami azonban már önmagában is probléma tud lenni.

A három hely, ahol előfordul: az angyali üdvöletkor, amikor Szűz Mária kimondja Gábrriel arkangyal szavára, hogy „történjék velem szavaid szerint”; a Hegyi Beszédben, amikor Jézus imádkozni tanítja az őt követő tömeget, „Mi Atyánk, [...] legyen meg a te akaratod”; valamint a Getszemáni-kertben, amikor vérrel verítékezik: „Atyám, ha lehet, múljon el tőlem ez a kehely, de ne az én akaratom legyen, hanem a tiéd”. Ez a három „legyen meg a te akaratod” – érezhetően különböző jelentésekkel bír. Mind a háromnak köze van, ma is, az életünkhöz, nem csak egynek.

A Szűzanya szájából elhangzó „legyen nekem a te igéd szerint” együttműködés Isten üdvözítő tervével, melyben el kellett foglalnia Máriának a saját helyét. Egy konkrét helyzet, mely egyértelmű választ várt, egyértelműnek tűnő döntési helyzetben. Mária előtte, éppen ezért, mintegy levizsgáztatta az angyalt. Meggyőződött a kérdéseivel, hogy Gábrriel arkangyal tényleg Istentől jött, hogy hogyan valósulhat meg ígérete, mely emberileg lehetetlen. Felismerve Isten akaratában az ő helyét – ráhagyatkozott, és igent mondott.

Amikor Jézus a Hegyi Beszédben tanította a tömeget, Isten Országáról beszélt nekik, és úgy mutatkozott be nekik, mint a Törvényhozó. Nem, mint a Törvény közvetítője, nem is mint annak értelmezője, hanem annak Szerzője. „Hallottátok, hogy a régieknek azt mondták... én pedig azt mondom nektek...” Itt a környezet az, hogy miképpen lehet felismerni Isten akaratát, mit kell tenni annak érdekében, hogy az üdvösség jóhíre terjedjen, és a hallgatóknak is része legyen benne. A boldogságmondások után hangzik el az Úr imája. A feltétlen bizalom, a tenni akarárs, az Isten Országának terjedéséért végzett üdvös fáradozások közepette. Figyelemre méltó a kérések sorrendje is: „jőjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is”. Isten Országát ott van, ahol teljesül az Ő akarata, ahol elfogadják az üdvösséget, és azzal együttműködnek. Így a „jőjjön el a te országod” kérésnek a kifejtése, magyarázata, hogy „legyen meg a te akaratod”, és pontosítása, hogy mindez úgy történjen meg a földön, ahol még sokszor el-
lenkezünk Vele, mint a mennyben, ahol tökéletesen megvalósul az Ő akarata.

Itt pedig mindig eszembe jut Olofsson Placid atya, aki a Gulágon, Szibériában töltött éveiről gyakran elmesélte a túlélés négy szabályát, és ezek mellett éppen erről a mondatról: „legyen meg a te akaratod” is szokott elmélkedni. Elmondta, hogy eszébe jutott novícius

magiszterének, Szunyogh Xavér atyának a javaslata, hogy a Miatyánkot nyugodtan imádkozzák úgy, hogy „legyen meg a te üdvözítő akaratod” – mert ez jobban visszaadja, megvilágítja a kérés lényegét. Nem beletörődés, nem az okok keresése, nem az, hogy „ezt megérdemeltem, bele kell törődnöm”, hanem keresni minden helyzetben, hogy mit tehetek mások és a magam üdvösségéért. Saját magáról így vallott: „Az volt az én küldetésem, hogy tartsam a lelket a rabtársaimban. [...] Nekem utoljára kellett jönnöm 1955. november végén. Utolsónak, mert nekem föladatam volt. Őszintén mondom, hogy ezt a föladatot nem tökéletesen teljesítettem, mert világosan látnom kellett, hogy mi ott nem voltunk hősök, nem voltunk vértanúk, de túl akartuk élni azt a poklot.”

A Getszemáni-kertben azonban Jézusnak tényleg el kellett fogadnia az Atya akaratát, mint olyat, amit emberségében először talán nem értett, és amitől rettegett. Emberi szemmel nézve nem látszott, hogyan valósul meg Isten Országá, amit addig hirdetett, ha meg kell halnia a kereszten. Tudta, hogy eljött az Ő órája; tudta, hogy mi fog Vele történni; tudta, hogy az Atya akarata akkor is megvalósul, ha azt embersége nem látja még, és ha az emberek meg akarják akadályozni. Ebben hasonlít Mária igenjéhez: a helyzet egyértelmű; az ember nem tudja elképzelni a hogyan; és Isten minden emberi értelmet meghaladóan cselekszik. Az ember pedig együttműködik. Nem azért, mert mindent pontosan tud és ért, hanem mert a lényegre képes a szívébe fogadni: a bizalmat Isten üdvözítő terve iránt.

De honnan tudjuk, hogy mi Isten akarata, mikor kell az üdvösségre vezető célokat, lehetőségeket keresnünk, és mikor kell, az adott helyzetet – szenvedést, nehézséget – elfogadva ráhagyatkozunk Isten akaratára? Választ adni részben egyszerű, részben lehetetlen: egyszerű, mert Isten a saját képére és hasonlatosságára teremtette az embert, így van értelmünk, hogy felismerjük a jót, és akaratunk, hogy

megvalósítsuk azt. Egyszerű, mert ha bármilyen élethelyzetben van lehetőségünk dönteni, akkor kereshetjük, hogyan segíthetjük elő Isten üdvözítő akaratának megvalósulását. Egyszerű, mert ha nincs semmilyen döntési lehetőségünk egy bármilyen helyzetben, akkor azt csak elfogadhatjuk – ha tiltakozunk, ha tagadjuk, attól még marad. De kereshetjük Isten üdvözítő akaratát, mint Placid atya Szibériában. Lehetetlen is azonban, mert emberként nem látjuk előre a jövőt, és nem dolgozunk a Szentlelket helyettesíteni a saját elképzelésünkkel. Jobb kérni, hogy Ő világosítsa meg értelmünket, gyújtsa lángra szívünket, hogy felismerjük, mi a helyes, és azt az Ő vigasztaló jelenlétével meg is valósítsuk.

[Placid atya négy szabálya a túléléshez:

Az első: „a szenvedést nem szabad dramatizálni, mert akkor még gyengébb az ember.”

A második: „A szenvedést nem szabad keresni, jön az magától, ajaj! Keresni kell, észre kell venni az élet apró örömeit.”

A harmadik: „Ilyen körülmények között kell megmutatnom, hogy különb vagyok, értékesebb vagyok, nemesebb vagyok. Ez mozgósítja az emberben az energiákat, és ez kell a szenvedés elviseléséhez, a túléléshez.”

A negyedik szabály: „Akinek van hova kapaszkodnia, annak könnyebb elviselnie a szenvedést. Mi, hívő emberek, a jó Istenbe kapaszkodunk.”

Ezek a szabályok nemcsak a lágeréletre, hanem mindennapjainkra is érvényesek, hiszen a szenvedés életünk megspórolhatatlan része.]

Rácz Ágoston káplán

Naptár

Szent József – május 1.

Május 1. munkaszüneti nap, a munkásmozgalom „parancsolt ünnepe”, ezt a napot a kétkezi munka tiszteletére vezeték be több, mint 80 országban.

Az ipari forradalomig a munkának megvolt az éves (évszakonkénti) és napi ritmusa, amely lehetővé tette, hogy az elvégzendő teendőket ki-ki megfelelő időben, erőben és közösségben végezhesse el. Ennek a „boldog időnek” vetett véget a kapitalizmus. Az, hogy a felnőtt emberek (később a gyermekek is) saját szükségleteik helyett másoknak végeztek pénzért munkát és a kapott bérből vehették meg maguknak, ami kellett, a munkások végtelen kiszípolozásához ve-

zetett. A napi munkaidő 10-16 óra volt hetente minimum hat napon át. Csak nagyon lassan lehetett kivívni az emberhez méltóbb körülményeket. Ennek a küzdelemnek volt az egyik fontos állomása az 1886. május 1-i chicago-i hatalmas, és a következő napokban véres eseményekbe torkolló sztrájk a 8 órás munkaidőért. A napot három évvel később nyilvánították a nemzetközi munkásösszefogás ünnepévé.

XII. Piusz pápa 1955-ben a munkás Szent József liturgikus emléknapijává nyilvánította május első napját. Egyházunkban is nagy becsületnek örvend az emberi munka, különösen, ha kézzel végezték. „A munka együtt lépett be a megtestesülés misztériumába Isten Fiának emberségével,

sőt sajátos módon részesült a megváltásból. József, munkapadjának köszönhetően, amelyen Jézussal együtt végezte tevékenységét, az emberi munkát is közelebb vitte a megváltás titkához.” – írta II. János Pál pápa.

Szent Józsefnek külön ünnepe nem volt az ősegyházban, mert a hagyomány nem ismerte sem halála napját, sem sírjának helyét. Márciusi névünnepe apák napjaként is számon tartják. Ferenc pápa *Patris corde* (Apai szívvel) kezdetű apostoli levele Józseffel főként mint az apák példaképével foglalkozik, de nem hiányzik belőle a munkás vonások dicsérete sem:

„A Szent Józsefet jellemző egyik vonás az ő munkával való kapcsolata. Ács volt, aki becsületesen dolgozott, hogy családjá megélhetését biztosítsa. Jézus tőle tanulta meg annak értékét, méltóságát és örömet, hogy az ember a saját munkájával megkeresett kenyeret eszi.

Korunkban, amikor úgy tűnik, hogy a munka ismét sürgető társadalmi kérdéssé válik, és a munkanélküliség olykor megdöbbentő méreteket ölt, ... meg kell értenünk – új tudatossággal – a méltóságot adó munka értelmét, melynek József példamutató védőszentje.

A munka az üdvösség művében való részvétellel válik, alkalommá Isten országa eljövetelének felgyorsítására, az ember képességeinek és tulajdonságainak kifejlesztésére, hogy a társadalom és a közösségépítés szolgálatába állítsuk őket. A munka lehetővé teszi nemcsak önmagunk megvalósítását, hanem mindenekelőtt a társadalom eredendő alapsejtjének, a családnak a kibontakozását. Az a család, ahol nincs munka, jobban ki van téve nehézségeknek, feszültségeknek, szakadásoknak, sőt a felbomlás kétségbeesett és kétségbeesítő kísértésének. Hogyan beszélhetnénk az emberi méltóságról anélkül, hogy el ne köteleznénk magunkat arra, hogy mindenkinek legyen lehetősége a méltó megélhetésre?

Az a személy, aki dolgozik, bármi legyen is a feladata, magával Istennel működik együtt, és bizonyos mértékben a körülöttünk lévő világ teremtőjévé válik. Korunk válsága, mely gazdasági, társadalmi, kulturális és spirituális válság, mindenki számára felhívást jelenthet a munka értékének, fontosságának és szükségességének újrafelfedezésére, hogy elkezdődjön egy új „normalitás”, amelyben senki sincs kirekesztve. Szent József munkája arra emlékeztet bennünket, hogy maga az emberré lett Isten sem vetette meg a munkát. A munka elvesztésének, mely sok testvérünket sújtja, és amely az utóbbi időben csak fokozódott, figyelmeztetésül kell szolgálnia arra, hogy átgondoljuk prioritásainkat. Kérjük Szent Józsefet, a munkást, hogy megtaláljuk a módját annak, hogy elkötelezetten kijelenthessük: egyetlen fiatal, egyetlen ember, egyetlen család se legyen munka nélkül.”

A Dávid király nemzetségéből származó názáreti ácsmester, az igaz ember, mindenki számára példakép a kemény és szorgalmas munkavégzésre. Minden fával foglalkozó mesterség védőszentjeként tiszteli. Érdekes, hogy a munkás Szent József ábrázolások általában (keretes) fűrész- vagy gyalut adnak a kezébe, pedig az ácsmunkát éppen az különbözteti meg a többi famunkától, hogy különféle bárdokat, szekercéket és más hasonló eszközöket használ fűrész és gyalu helyett, melyek

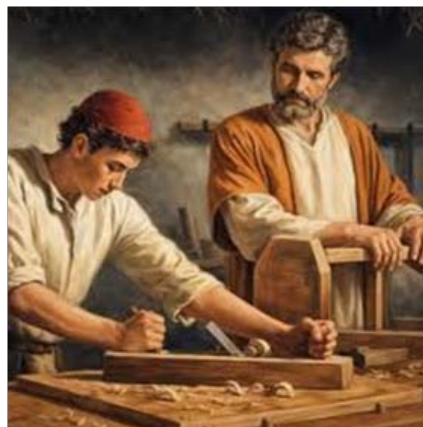
elsősorban az asztalosok szerszámai. (Itt tudatosan egy ritka kivételt mutatunk.)

Május 1-én a néphagyomány is ünnepelt, a tavaszi termékenységi és párválasztó szokások közül kiemelkedő a májusfa állítás szokása, amely az újabb időkben már nem elsősorban személyes, hanem inkább közösségi ünneplésre, evés-ivásra, játékra és táncrea ad alkalmat.

Marx Mari

Reményik Sándor: József, az ács, az Istennel beszél

Magasságos,
Te tudod: nehéz ez az apaság,
Amit az én szegény vállamra tettél.
Apja volnék, – és mégsem az vagyok.
Ez a gyermek... ha szemébe tekintek,
Benne ragyognak nap, hold, csillagok.
Anyja szemei s a Te szemeid,
Istenem, a Te szemeid azok.
Gyönyörűséges és szörnyű szemek,
Oly ismerősek, s oly idegenek...
Ez az ács-műhely... ezek a forgácsok...
Mit tehettem érte?... mit tehetek?
Én tanítottam fogni a szerszámot,
Mégis rá fogják majd a kalapácsot.
Úgy félek: mi lesz?
Most is ki tudja, merre kóborog,
Tekintetétől tüzet fog a műhely,
Tüzet a világ, s egyszer ellobog.
Ó, jó volt véle Egyiptomba futni
S azután is óvni a lépteit,
Fel a templomig, Jeruzsálemig,
Míg egyszer elmaradt...
Ó, jó volt, míg parányi rózsaujja
Borzolta szürkülő szakállamat,
Ezüst nyomot hagyott már akkor is,
Komoly nyomot parányi rózsaujja.
S most olyan más az útja...
Vezetném és Ő vezet engemet.
Csak azt tudom, a Te utadon jár,
Magasságos,
De ki tudja a Te ösvényedet?
Te vagy az atyja, – én senki vagyok,
Az Evangéliumban hallgatok,
S hallgat rólam az Evangélium.

Isten hívása a szerzetesi életre

Michela néven születtem egy hagyományos katolikus családban 1988. február 25-én Ghughuri Bernában, Odisha államban, Indiában. Szüleim, Paulus és Bibiana Kujur katolikus hitben neveltek fel. Van egy öcsém, Balacious, aki jelenleg a Központi Rendőrségnél szolgál.

Iskolai tanulmányaimat a Birimunda Katolikus Általános Iskolában kezdtem, majd a Kusumdegi Parish Gimnáziumban folytattam. A középiskola befejezése után a Gurundia Panchayat Samiti Főiskolára jártam.

Iskolás koromban édesanyám gyakran mesélt nekem a szentekről, az angyalokról és Szűz Máriáról. Az ő történetei inspiráltak, és én is olyan akartam lenni, mint ők. A szívem mélyén meg voltam győződve arról, hogy ez Isten hívása az életemben.

A plébániai iskolában tanulva gyakran láttam a szerzetesnőket, és csodáltam az életmódjukat. A középiskola befejezése után elmondtam szüleimnek, hogy szerzetesnő szeretnék lenni, és közelebb szeretnék kerülni az Úrhoz. Eleinte azonban nem fogadták el a döntésemet.

Ezt követően folyamatosan imádkoztam Istenhez, hogy változtassa meg szüleim szívét, hogy elfogadják a kolostorba való belépésemre irányuló kívánságomat. Folyamatosan ragaszkodtam ahhoz, hogy apáca akarok lenni, de ők továbbra is elutasították.

Az egyetemi tanulmányaim befejezése után egy nap kinyitottam a Szentírást, és rátaláltam a Máté 10,37-39 versekre: „Aki apját vagy anyját jobban szereti, mint engem, nem méltó hozzám, aki fiát vagy lányát jobban szereti, mint engem, nem méltó hozzám. Aki nem veszi vállára a keresztyét, s nem követ, nem méltó hozzám. Aki meg akarja találni életét, elveszíti; aki azonban elveszíti értem életét, az megtalálja.” Imádkozva felolvastam ezeket a verseket anyámnak, aki így válaszolt: „Ha valóban apáca akarsz lenni, akkor menj.”

Így engedélyt adott nekem, hogy kövessem hivatásomat. Amíg vártam, hogy csatlakozhassak egy szerzetesrendhez, otthon maradtam, és nem folytattam a tanulmányaimat. Az egyik unokatestvérem, aki már csatlakozott egy kolostorhoz, hazajött az ünnepekre. Anyám odament hozzá, és a Jézus-Mária-József Kongregáció szerzetesi életéről kérdezte, ahová ő tartozott. Amiket mesélt, meggyőzte édesanyámat, és beleegyezett, hogy elküldjön a kolostorba.

Azonnal részt vettem egy hivatás-táborban, és mélyen vonzott a JMJ nővérek életmódja. Miután kiválasztottak, hogy csatlakozzak a kongregációhoz, és megkezdjem a „Come and See” képzési programot, 2008-9-ben hosszú utat tettem meg otthonról Tamil Naduba.

2009-10-ben Goában végeztem el a posztulátusi képzést, 2010-13-ban pedig Andhra Pradeshben a kétéves noviciátusi képzést. A képzés ezen szakaszai megerősítették hivatásomat és elmélyítették hitemet, segítve abban, hogy folytassam szerzetesi életemet a JMJ kongregációban.

Miután sikeresen befejeztem a noviciátusi képzésemet, felvettek a rendbe, és 2013. július 29-én lettem az első fogadalmat.

A fogadalom letétele után különböző közösségekben dolgoztam, különböző feladatokkal. Boldog voltam a szerzetesi életben, és imádkozva fontolgattam, hogy ünnepélyes fogadalmat teszek, és a kongregáció teljes jogú tagjává válok. A főnökasszony jóváhagyásával 2022. július 29-én tettem le az örökfogadalmat.

Miután örömteli szerzetesi életet éltem, a Főtanács felkért, hogy vállaljam el a magyarországi missziót. Imádság és elmélkedés után úgy éreztem, ez Isten akarata, és igent mondtam a misszióra.

Az elmúlt nyolc hónapban Magyarországon éltem, és nagyon boldog vagyok a küldetésemben és a hivatásomban. Gazdagítanak az emberek, a hitük és a nagylelkűségük. A legnagyobb kihívások itt a nyelvtanulás és az éghajlati viszonyokhoz való alkalmazkodás. Mindazonáltal a nehézségek ellenére, fokozatosan sikerül beilleszkednem, otthon érzem magam.

Sr. Michela Kujur JMJ

Életem szivárványa

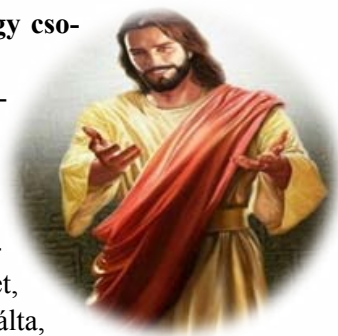
„Mielőtt megalkottalak anyád méhében, már ismertelek; mielőtt megszülettél volna, fölszenteltelek, és prófétaul rendeltelek a nemzetek javára.” (Jer 1,5)

A fazekas a fazekaskorongot használja, hogy edényeket formáljon.

A gazda mezőgazdasági eszközöket használ, hogy sok legyen a termés.

A szobrász vésőt használ, hogy csodálatos szobrokat faragjon.

De Isten saját kezeivel formált meg, saját képmására alkotott, gyönyörűen alakította ki belső részeimet, csodálatosan formálta testemet anyám méhében, megalkotta érzéseimet, testem minden részét megformálta, áldozatos szeretetével körülvelt, bölcsességével töltött el, és megszentelt engem, mielőtt megszülettem, és így léptem be a létezés birodalmába. Ha valaki mélyen szeret, az erőt ad; én bizonyára szerencsés va-

gyok, hogy szüleimen, testvéreimen, barátaimon és nevelőimen keresztül megtapasztalhatom az isteni szeretetet, és rajtuk keresztül megerősödhetek és formálódhatok életem minden területén. Ezután Isten arra hív, hogy szolgálatom során osszam meg a szeretetet és az evangéliumi értékeket az Ő népével, miközben követem Őt.

„Nincs olyan hivatás, amely önmagából, önmagáért születne. A hivatás Isten szívéből fakad, és a hívő emberek jó talaján virágzik.” (Ferenc pápa)

Az F.M.M. szerzetesnővéreknél töltött tanulóéveim alatt rájöttem, hogy a nővérek életmódja Isten szeretetének jelzéseit sugározza, és az értékek jó magvait veti el a szívemben. Rajtuk keresztül találkoztam Istennel. Egy nap egy nővér izgatottan hívott, és azt mondta, hogy van valami csodálatos a szerzetesi életben, és meghívott, hogy legyek tanúja ennek a szépségének. Gyengéd hangja és a szemeiben látszó öröm arra készítetett, hogy siessek, amikor azt mondta:

„Gyere és nézd meg!”

Miközben példamutató életüket csodáltam, elárasztott Isten dicsősége. Mintha Isten szerető karjaival átölelte volna a világot, és a fülemben suttogta volna: „Gyere, kövess engem!”. Ahogy újra és újra elgondolkodtam ezen, éreztem, hogy bennem megfogalmazódik a hivatás iránti vágy. Így szüleimnek is elmondtam, hogy az Úr után szeretnék menni, ők pedig szabad kezet adtak nekem az utam megválasztásában. Ezért konzultáltunk az akkori plébánossal, akinek közreműködésével Isten lehetővé tette, hogy megismerkedjek a J.M.J. nővérekkel, és belépjek a Jézus-Mária-József Kongregációba. A szerzetesi életbe való belépés és a nővérré válás az a drága pillanat volt, amikor teljesen odaadtam magam Istennek; leírhatatlan öröm volt, amikor a vágyam feltétel nélküli szeretettel és boldogsággal teljesült. Képzőim, barátaim és nővéreim támogattak, vezettek és segítettek abban, hogy méltó eszközzé váljak, és teljes mértékben elkötelezzem magam, azáltal, hogy örök fogadalmammal véglegesen igent mondtam Istennek. A szerzetesi élet gyönyörű, segít abban, hogy hitelesek legyünk az öröm és a bánat, a kihívások és a megoldások tapasztalataiban, és minden élethelyzetben erőt merítsünk Istentől. Őszintén hiszem, hogy Istennek különleges célja van azzal, hogy elhívott, és aki elhívott, az mindig velem lesz.

Isten teremtésének egyik csodája a szívárvány. Ahogy elterül az égen, szépsége meghaladja a felfogóképességünket.

A szívárvány lenyűgöző színei ráébresztettek az élet valóságára, és megajándékoztak az egyes színek jelentésével:

Ibolya: Az önreflexió lehetővé tette számomra, hogy mélyebb kapcsolatba kerüljek Istennel

Indigó: Az istenfélelem a bölcsesség kezdete. A bölcsesség vezette lépteimet.

Kék: Mély hitet táplált bennem Isten iránt.

Zöld: Megtanultam egyensúlyt teremteni a szív és az elme között.

Sárga: Optimistává formált

Narancs: Megtanultam értékelni az élet rendezőelveit.

Piros: Szenvedély Isten jelenléte iránt

A szívárvány gyakran látható vihar vagy eső után. Arra emlékeztet minket, hogy a nehéz pillanatokból is szép dolgok születhetnek. A szerzetesi életben volt egy időszak, amikor elvesztettem a kapcsolatomat Istennel, és magányt, csalódást és csüggedést éreztem. A szívárvány azonban a remény szimbólumává vált számomra – híddá, amely az örömhöz, a szeretethez és a békéhez vezet, és emlékeztet Isten végtelen fényére.

A vágy, hogy újra kapcsolatba kerüljek Vele, reménnyel töltötte el a szívemet. Az imádság és az Úr szolgálatára való hajlandóságom révén újra erőt és bátorságot találtam Isten szeretetében. Akárcsak Mária, aki a jobb utat választotta, hogy Jézus lábainál lehessen, én is hűséges akartam maradni a szerzetesi hivatásomhoz.

Amikor most a saját hivatásomra és a szerzetesi életben eltöltött éveimre gondolok, mindig eszembe jutnak alapítónk szavai: „Isten úgy tekint rád, mintha csak te léteznél.” Az évek múlásával megtanultam teljesen átadni magam Istennek, és imádkozni: „Legyen meg a te akaratod.” Hogy szent életet élhessek, igyekszem növekedni a hitben, az alázatban, az engedelmességben és az önzetlen szeretetben, hogy Isten örömeinek és békéjének csatornája lehessen a világban. Szerzetesként szükségem van arra, hogy

- megtaláljam az egyensúlyt az ima és a munka között
- kapcsolatban maradjak Istennel
- jó kapcsolatot ápoljak Istennel és az emberekkel
- elfogadjam Krisztus keresztjét
- megtagadjam önmagam a feltétel nélküli szeretetért, amely még mindig hív, átölel és szeret.

Sr. Jyothi Kota JMJ

Szerzetesi életem útja

Joeti Manjul vagyok, és gyermekkori nagy vágyam volt, hogy szerzetesnő legyek.

Mindig is szívesen vettem részt az egyház minden lelki tevékenységében, ahol a Szent Anna nővérek jelen voltak, és tanítottak nekünk Isten szeretetéről és életünk értékéről. Tanúja lehettem az evangéliumi értékeknek, amelyeket ők éltek és osztottak meg szolgálataikon keresztül. Minden

évben nyáron hivatás-táborokat tartottunk, ahová sok szerzetesrend érkezett, hogy megossza tapasztalatait Istentről és a szerzetesi életéről, az adott rend történetéről, szellemiségéről és karizmájáról. A környékbeli falvakból érkező fiatalok részt vettek ezeken a hivatás-táborokon, hogy figyeljenek Isten akaratára és kiválasszák az életutat, amely felé vágyaik vezetik őket.

A középiskola befejezése után, a nővérek vallásos életről szóló beszámolóinak hatására megerősödött bennem a vágy.

Elmondtam a szüleimnek, hogy szerzetesnő szeretnék lenni, és ők nagyon örültek ennek, így engedélyt kaptam, hogy belépjek a szerzetesi életbe, de nem tudtam azonnal csatlakozni, mert ahogy teltek a napok, a vágy gyengült bennem.

Amíg otthon voltam és álláskeresésre készültem, az egyik unokatestvérem, aki már szerzetesnő volt a JMJ kongregációban eljött hozzánk nyaralni. Lehetőségem nyílt megosztani vele azt a vágyamat, hogy szerzetesnő legyek. Ő pedig elmagyarázta nekem a JMJ kongregációt és életmódjukat. Miután meghallgattam őt, meghatott a kongregáció szelleme és karizmája, és a bennem lévő vágy ismét felélénkült, hogy Krisztust kövessék ezen a különleges közösségen keresztül. A nővérek segítségével és irányításával csat-

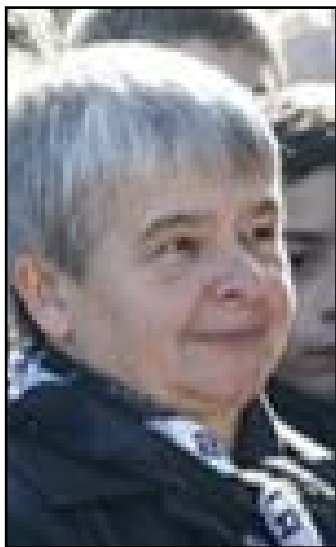
lakoztam a kongregációhoz, ahol az evangéliumi értékek elfogadásával és betartásával teljesen Istennek szenteltem és köteleztem el magam.

Életem során szembe kellett néznem az élet kihívásaival. Bár néha nehéz pillanatok is adódnak, az imádság, a bizalom és az Istenbe vetett hit segítségével boldog szerzetesi életet tudok élni. Az imádság az életem legnagyobb ereje, és mindig Istenre támaszkodom. Az Istennel való állandó egység utat nyit számomra, hogy hivatásomban szilárdan álljak. A közösségi élet is nagy segítséget jelent a szerzetesi életemben, ahol különböző kultúrákból és szokásokból származó emberek élünk egy fedél alatt, egymást megértve, egymásnak segítő kezet nyújtva. Lehetőségem van megosztani örömem és boldogságom, valamint bánatom és fájdalmaim. Ez az együttlét gazdagít engem.

Az imádságon keresztül megtapasztalom Isten szeretetét, és ezt a szeretetet azoknak az embereknek adom át, akiket szolgálók.

Sr. Jeoti Manjula Tirkey JMJ

Meghatározó találkozások az életben

Márkus Ildikó, Gemma nővér vagyok. A múlt században, Jász-Nagykun megyében, Kőtelek községben születtem. Vallásos nevelésben nem részesültem, bár a szüleim 3 hónapos koromban megkereszteltek. Elfogadtam az akkori kommunisták által hirdetett propagandát: Isten nincs, a vallás felesleges.

Édesapám azt szeretete volna, ha az általános iskola után a szolnoki közgazdasági szakközépiskolában tanulok tovább, én gimnáziumba szerettem volna menni. Ez volt az első nézeteltérés közöttünk. Úgy oldódott meg a probléma, hogy azt mondta: Ha a közgazdaságiban leéretté szereztem, utána azt csinálod, amit akarsz, nem szól bele. Így egyeztünk meg. Csak azt nem kalkulálta bele egyikünk sem, hogy közben megismerem Isten és az Ő szeretetét. Megtérésemben jelentős szerepe volt főtisztelendő Nagy László helybeli esperes plébánosnak, aki két éven keresztül hétfőként a házvezetónőnéjével, Erzsike néniével, mindig szeretettel fogadott és hajlandó volt a kérdéseimre válaszolni. Sokkal kielégítőbbnek találtam a válaszait, mint a „meggyőződéses” kommunista tanáraink által szajkózott propagandát. Tőlük tanultam meg a Miatyánkot és az Üdvözlégy Máriát.

Hétköznap kollégiumban voltam Szolnokon, ahol Ady Endre: „Hiszek hitetlenül Istenben, mert hinni akarok, mert

sose volt úgy rászorulva sem élő, sem halott ...” versét mondogattam esténként. Érettségi után az Országos Papi Otthonban találtam állást. Édesapám megjegyezte, ha apáca leszel kitagadlak. Ez számomra is elképzelhetetlen volt.

Az otthonban megismerkedtem két szatmári irgalmas nővérrel, akik szintén nagy hatással voltak rám: azt gondoltam, igen, így kell beteget ápolni, olyan szeretettel, türelemmel, hozzáértéssel, ahogy ők csinálják.

Mégis a legmeghatározóbb Magyar Erzsébet Stefánia nővérrel való kapcsolatom lett. Az ő lelkesedése, fiatalos lendülete, élő hite mélyen vonzott a szerzetesi hivatás felé. Így, amikor rendet kellett választanom Stefánia nővér rendjét, a Notre Dame Rendet választottam. 26 éve élek Zalaegerszegen, megismertem a nővéreket: Alfonza nővért, Katalin nővért, Tarzícia nővért, Mercédesz nővért,..., ők azzal a vággyal a szívükben költöztek az örök hazába, hogy az iskola, amit létrehívtak tovább él, és erősödik; betölti feladatát.

16 évvel ezelőtt két francia nővér jött segítségemre: Françoise és Marie-Therese nővér. Így hárman alkotunk egy kisközösséget Zalaegerszegen. Szerzetesi életünk alapja az, hogy együtt fordulunk az Úristen felé: összekapcsolnak a reggeli és az esti közös imák, a mindennapi szentmisén való közös részvétel, a szombatonkénti szentségimádás, első keddenként a taize-i imaórák. Két imacsoportnak vagyok tagja, az egyik, keddenként a Kertvárosi Szűz Mária templomban, a másik péntekenként magánlakásokban tartja összejöveteleiket.

Egy szent azt kérdezte Jézustól a szentáldozás után meddig marad a lélekkel. Jézus elmosolyodott: örökké.

Gemma nővér

Templomunk

Jeremiás próféta

Templomunk főhajójának mennyezetén, a szószékhez közel eső boltszakasz jobb sarkában a felhőn ülő, kék övvel átkötött, világoszöld ruhát és kék köpenyt viselő, turbános alak a „négy nagy próféta” egyike: Jeremiás. Fején turbánt visel kis fekete tollal, szakála a zsidó bölcs rabbi-ábrázolásoknak megfelelően ketté van választva. Szemét az égre emeli, kezében – a többiekhez hasonlóan – nyitott tekercset tart, melynek felirata és ábrázolásai mutatják meg „kiletét”: Jeremias 1C: 11:12 V mai átíráttal: Jer 1,11-12) Az igehely és az ábrák Jeremiás meghívásának két látomását, a mandulafa vessző kötegét és a gőzölgő fazék képét jelenítik meg.

Jeremiás (kb. Kr.e. 650 – 585) papi családba született Anatóliában, egy Jeruzsálem melletti kis faluban. Nevének jelentése: Jahve felemel. Fiatalemberként ébredt fel lelkében, hogy Isten prófétának hívta meg. Élete és jeruzsálemi működése a nagy hatalomváltás idejére esett, amikor az asszírok uralmát a babiloniaké követte. Izrael földje a két nagyhatalom közötti ütközőzónában megszűnt létezni; Júda – Jeruzsálem fővárossal – viszonylag önálló, hűbéres állama lett először Asszíriának, majd Egyiptomnak, végül Babilonnak. Végül azonban Jeruzsálemet is elpusztították, a templomot kirabolták és felgyújtották, a népet a „babiloni fogságba” hurcolták. Jeremiás próféta igehirdetését és jelképes tetteit is ez a történelmi helyzet határozza meg. Miként Izajás átélte és értelmezte az asszír nagyhatalom fenyegetését, úgy Jeremiás az izraeli és babiloni történelem egy szakaszának volt szenvedő részese és értelmezője. Azt kívánta, hogy a király és a nép hajoljon meg a babiloniak uralma előtt, ismerje el azt, mint amely Isten tervét valósítja meg, és önként vesse alá magát a hódítónak. A próféta üzenete ellenkezett a politikai hatalommal, ezért senki sem hallgatott rá, sőt kigúnyolták és üldözték. A babiloniak szabadították ki, és maga dönthette el, hogy elmegy-e Babilonba azokkal, akiket oda hurcoltak. Ő inkább otthon maradt a legyőzöttekkel. De az otthon maradt lázadók akarata ellenére magukkal hurcolták Jeremiást és írnokát, Bárukot Egyiptomba. Ettől kezdve

*Jeremiás próféta a templom barokk freskóján
(fotó: Eke István)*

nem tudunk többet a prófétáról. Egy legenda szerint Egyiptomban saját honfitársai megkövezték.

Báruk, Jeremiás írnoka is közreműködött a prófétai könyvek létrehozásában. Mellette élt, és Egyiptomba is követte őt. Neki köszönhetünk számos olyan szövegrészt, amely Jeremiás életének eseményeiről tudósít, és helyet kapott a könyvben a prófétai tanító részek mellett. Jeremiás könyvét a fogság idejétől kezdve, hosszú évszázadokon át ismételtlen átdolgozták és kiegészítették. A könyvnek ma két szövegformáját ismerjük. Az egyik a héber Biblia szövege, a másik a görög fordításban, a Septuagintában maradt fenn. Az utóbbi rövidebb a hébernél, és ebben néhány helyen eltérő a szövegek sorrendje is.

Marx Mari

I. Gergely pápa liturgikus reformja

A szentmise - 3. rész

Az ókor és középkor határán egy római arisztokrata, Gregorius (Róma, 540 k. – Róma, 604) került Szent Péter székébe, aki zseniális gazdasági, közigazgatási, kulturális és lelképásztori reformjaival összefogta a népvándorlás által teljesen szétfelbontott Római Birodalmat, és a pápai hiva-

talt független politikai, gazdasági és szellemi hatalommá emelte ezzel kiérdemelve az utókortól a Nagy Szent Gergely nevet és az egyházdoktori címet. Hatalmas művéből most csak a liturgiára vonatkozó intézkedésekkel foglalkozunk.

A kereszténység államvallássá tételével megszűntek azok a korlátok, amelyek a korai egyházat a katakombák vagy magánlakások falai közé szorították. A liturgia – az olvasmányok, könyörgések és az eucharisztia szövegeit természetesen figyelembe véve – jelentősen bővült, „színesedett” és a helyi egyházak gyakorlata szerint alakult, különbözött.

A pápa liturgikus reformja a szentmise történetének legjelentősebb mérföldköve: a korábbi, régióként változó, hosszas és néha kaotikus szertartások helyett letisztult, logikus és egységes szerkezetet vezetett be. A meglévő római liturgiai elemeket összegyűjtötte, egyszerűsítette, és szigorú rendbe szervezte. Ezt az átfogó munkát a következőkben vázlatpontokba foglalva mutatjuk be,

1. A mise állandó részeinek rögzítése

Gergely előtt a mise legfontosabb része, az átváltoztatás imádsága (a kánon) még formálódott, és a papok gyakran improvizáltak vagy helyi imákat szőttek bele. A pápa véglegesítette és gyakorlatilag lezárta a Római Kánont (a mai I. Eucharisztikus imát), így a liturgiának fix, megváltoztathatatlan szövege lett, amiből a pap nem hagyhat ki, és amihez nem tehet hozzá semmit.

2. A Kyrie megreformálása

Gergely a keleti (bizánci) egyházból vette át és formálta át ezt az imádságot, de teljesen új módon illesztette be a római misébe. Korábban a Kyrie eleison-t egy hosszú, diakónus által felolvasott egyetemes könyörgéssorozat (litánia) válaszaként énekelték. A pápa eltörölte a hosszú, unalmas felolvasásokat, és a bűnbánati részhez helyezte át a fohászt. Újdonságként a Kyrie eleison felkiáltások közé váltakozva beépítette a Christe eleison fohászt is, hogy ezt a papok, valamint a nép (vagy a kórus) párbeszédese formában, könyörgő jelleggel énekelje.

3. A prédikáció szerepének megnövelése

A korai középkorban a papok és püspökök gyakran elhagyták a prédikációt. Gergely – aki maga is zseniális szónok volt – a mise kötelező, szerves részévé tette a homíliát, de elvárta, hogy ne elvont teológia legyen, hanem a hétköznapi emberek erkölcsi életét segítő, gyakorlati tanítás.

4. A liturgikus naptár és az olvasmányok rendje

A mise nemcsak állandó szövegekből, hanem az egyházi év ritmusának megfelelő kisebb részimákból áll. Gergely szisztematikusan hozzárendelte a naptári napokhoz a megfelelő bibliai olvasmányokat és az azokat kísérő énekeket. Meghatározta a mise változó részeit (kezdőének, olvasmányok közötti ének, könyörgések, felajánlás stb.), ezzel biztosította, hogy egy adott vasárnapon az Egyházban miséző papok pontosan ugyanazt a szentírási szakaszt olvassák fel, és a kórusok ugyanazt a zsoltárt énekeljék.

5. A Miatyánk áthelyezése volt Gergely egyik leglátványosabb és legtöbbet vitatott strukturális változtatása. A reform előtt a Miatyánkot a mise legvégén, a kenyértörés után imádkozták a hívek. Gergely pedig közvetlenül a kánon után, a kenyértörés elé tette. Úgy vélte, nem méltó, hogy egy apostoli eredetű, maga Krisztus által tanított imádságot csak a szertartás lezárásaként mondjanak el. Krisztus testének és vérének magukhoz vétele előtt kell, hogy a közösség közösen kérje a „mindennapi kenyeret”.

6. A liturgikus zene megújítása

Bár a hagyomány Nagy Szent Gergelynek tulajdonítja a gregorián ének „kitalálását”, a valóságban ő nem zeneszerző

Carlo Saraceni (1579-1620), S. Gregorio Magno scrive ispirato dallo Spirito

volt, hanem szervezőként, kodifikálóként és egységesítőként működött. Összegyűjtötte és rendszerezte az egyházi énekeket. Összeállított egy énekeskönyvet (Antiphonarium), rögzítve, hogy az egyházi év melyik napján melyik dallamot kell énekelni. A római egyháznak már évszázadok óta megvoltak a saját énekei (helyi ókeresztény, zsidó és görög gyökerű dallamok). A mai értelemben vett egyszólamú, hangszer kíséret nélküli gregorián ének későbbi fejlődés eredménye, az alapjául szolgáló liturgikus zenei reformot és az énekesiskolák (Schola Cantorum) támogatását ő indította el. A pápai énekkar és énekiskola képezte ki a profi énekeseket és liturgia-szakértőket. A képzés akár 9 évig is eltartott, mivel ekkor még nem létezett hangjegyzés, mindent fejből kellett megtanulni. Az innen kikerülő papok és énekesek missziós küldetesként vitték el Európa többi részére a hivatalos római dallamokat.

7. A liturgiát végzők szerepének tisztázása

A pápa megtiltotta, hogy a diakónusok (akiknek eredetileg a szegénygondozás volt a feladatuk) a mise alatt művészi, hosszú szólóénekekkel vetélkedjenek a szentélyben. Ehelyett csak az evangéliumot olvashatták fel, a bonyolultabb liturgikus énekeket pedig át kellett adniuk a hivatásos énekeseknek (a Schola Cantorumnak) vagy az alacsonyabb rendű klerikusoknak.

Gergely pápa ezzel az átalakítással egy olyan kompakt, drámai és fegyelmezett mise-struktúrát hozott létre, amely lényegi változtatás nélkül, a Tridenti mise formájában egészen a XX. századig, a II. Vatikáni Zsinatig (1962–1965) meghatározta a teljes nyugati kereszténységet.

Búzamag

A búzamag képes arra, hogy egyszerű porrá mállva és sok kis magocskával ily módon egyesülve finom, illatos, tápláló kenyérré váljon az éhes ember számára. Ez a rovat szeretne abban hasznunkra lenni, hogy az életünk mindig egy kicsit együtt érzőbb, valahogy imádságosabb, hitelesebb, egy picit nagylelkűbb és még bátrabb lehessen azon az úton, amelyen együtt éljük az életet.

Mennybemenetel

Az Úr Jézus a feltámadása után negyven nappal felment egy hegyre a tanítványaival és ott még abban a közösségben látható és hallható módon utoljára, fontos mondatokat mondott a tizenegy legközelebb barátjának, az apostoloknak. Aztán a magasba emelkedése után megjelent két angyal is, ahogy Betlehemben a pásztoroknak legalább harminchárom évvel ezt megelőzően.

Számunkra, mai tanítványoknak Jézus mennybemenetele szintén rendkívüli eseménnyé tud válni, annyi év távlatából is, ha elképzeljük az eseményt és beleképzeljük magunkat a tizenegy férfiú helyébe. Bár az sem zárható ki, hogy a Boldogságos Szűz Mária is jelen volt ezen a búcsú-találkozáson, elköszönésen.

Az Úr Jézus fontos tényeket közöl az evangélium tanúsága szerint:

1. felmegy az Atyához, aki a tanítványok atyja is;
2. elmege és helyet készít a tanítványoknak is;
3. szeretné, hogy ahol ő van, majd tanítványai is ott legyenek vele együtt;
4. a tanítványok menjenek el az egész világra hirdetni a Jézustól kapott tanítást és kereszteljék is meg a népeket;
5. Jézus pedig mindemellett a tanítványokkal lesz a világ végéig;
6. ne szomorkodjanak a tanítványok, mert Jézus el fogja küldeni a mennyből a Vigasztalót, aki majd mindent eszükbe fog juttatni, amit majd mondaniuk kell a feladat vagy küldetés, misszió beteljesítéséhez.

Ezen a ponton a tanítványok helyére magunkat is odailleszthetjük. Hiszen ma mi vagyunk Jézus tanítványai, akik a megkeresztelkedésünktől fogva váltunk tanítványokká. A tanítványnak feladata Jézus tanításának a hirdetése, elméselése, a tanúságtétel az életéről a többi ember felé. Nem hallgathatunk hát, éljünk Jézus szavai szerint és tegyük meg, amire Ő tanította tanítványait és így minket is. Ne csak hallgassuk szavát, hanem tegyük is meg, váljunk inkább tevékeny tanítványokká: éhezőknek enni adni, szomjazót megitatni, beteget meglátogatni, börtönben lévőket meglátogatni, ruhátlanokat felöltöztetni, az Úr napját megtartani, a szentségekkel rendszeresen élni – tehát legyünk irgalmasak és jöjjünk közel a szentségekben jelenlévő Jézushoz: rendszeresen gyónjunk és áldozunk. A többi, majd innen fog fakadni: „...aki hisz bennem, annak örök élete van és én

feltámasztom őt az utolsó napon...” aki hisz bennem, annak bensejéből élő víz forrásai fakadnak majd....”

Érdemes a Vigasztalóra felfigyelni, hiszen Ő lesz az, vagyis Ő az, aki egyé tudja formálni Istenbe vetett hitünket, Jézus iránti szeretetünket és embertársaink iránti szeretetünket. Ő maga az a Lélek, akit Szentnek hívunk, aki lelkesít, éltet, a legmélyebb vágyainkat Ő ismeri, aki földi-égi közösségünket az egyház közösségét egyé teszi és azon a pokol kapui sem vehetnek erőt minden esendőségünk ellenére, minden bűnünk ellenére. Isten, aki Atya, Fiú és Szentlélek, annyira szeret minket, hogy soha nem szakad el tőlünk, sőt, még bűneink sem riasztják el tőlünk.

Célunk tehát a Menny, ahová Jézus ment és ahol épp helyet készít nekünk, ahol folyamatosan vár bennünket, ugyanakkor itt és most is megtalálhatjuk őt lélekben és az Oltáriszentségben. Az odajutást egy földi zarándokút előzi meg, kinek hosszabb, kinek rövidebb út adatik meg. Először lélekben, majd Jézus második eljövetelekor testben is feltámad minden ember. Akik jót tettek, a Mennybe támadnak fel testestől-lelkestől, akik pedig ellene mondanak Istennek, azok a kárhozatra jutnak. Igyekezzünk tehát minél több olyan jót tenni, ami a mennyországba segít minket és mindenkit. Jó lenne, ha ezzel a szemlélettel lehetne jelen az ember minden tevékenységében, vagyis a menny felé irányuló tekintettel. Egyből megtalálná a leghelyesebb szavakat, gesztusokat. Van még segítőnk, az égi Édesanyánk, a Boldogságos Szűz Mária, Jézus Anyja, aki a menny felé terelget bennünket imáival, szeretetével. Kérjük Őt gyermekként tanult imánkkal, felnőtt imáinkkal, hogy a mennyben, a szentségekben, és a lelkünkben jelenlévő Istenhez mind közelebb kerülhessünk, még jobban szerethessük őt, még jobban megismerve Őt és a menny leköltözhessen a földre.

Egyes néprajzi legendák szerint úgy keletkeztek a hegyek, hogy amikor az Úr Jézus a mennybe felemelkedett, a hegyek utánanyúltak, hogy maradjon még itt a földön, és aztán úgy maradtak... De nem hagyott árván minket, mert a Szentléleknek köszönhetően tudunk szép emberi életet élni, amelyben az Úrnak is öröme telik... Keressük, mire hív minket a Jézus mennybemenetelét követő nagy Jézus-ajándék, a Szentlélek, ezekben a napokban is...

S.Ivancsics Evelin

Elsőáldozók

Elsőáldozók zarándoklata

A Dózsa és a Petőfi iskolából 43 kis hittanossal Rácz Ágoston atya és a hitoktatók utaztunk busszal Szentgottárdra az elsőáldozók záróoktatására 2026. május 14-én, ahová a hírek szerint körülbelül hatszáz gyermek érkezett. Szerdán a vasi, csütörtökön a zalai régióból érkeztek a gyerekek. Közös éneklés és tánc, a 12 tanítvány és Brenner János atya mélyebb megismerése a csodaszép templomban, valamint bábelőadás a lelkiismeret hasznáról püspöki jelenléttel adta a nap három programját a záró közös szentmise előtt, amely a helyi iskola tornatermében valósult meg. Köszönjük a Plébános úrnak az utazás lehetővé tételét, sok élménnyel érkezünk haza.

Elsőáldozások

2026. április 25.

Mindszenty iskola

Anda Milán
Árbócz Luca
Bajnok Dávid
Bakos Benedek
Balogh Balázs
Barna Boróka
Bencze Noé
Bíró Réka
Czoczek Luca
Csizmadia Hanna
Diós Dorina
Gál Balázs

Gerencsér Huba
Gerencsér Bence Miksa
Gorza Vajk
Harsányi Luca
Horváth Hédi Anna
Horváth Kamilla Gréta
Illyés Ferenc
Kámán Bence
Kocsis Blanka Mia
Koncz Dániel
Kondor Hanna
Lakatos Nimród
Lőczy Zita
Mészáros Ádám
Miszori Boldizsár

Molnár Dorka
Motyovszky Anna
Nagy Benedek
Nagy-Gellén Szófia
Nemes Vilmos
Nyaka Olivér
Pető-Zimonyi Blanka
Pintér Júlia
Polgár Helga
Salamon Péter Mátyás
Sándori Emília
Simon Helga
Simon Mátyás
Sipos Jázmin
Sipos Kata

Szabó András
Szabó Léna
Takács Báborka
Táncos Erik
Tóth Eszter
Udvari Bence
Velegi Ernán
Vér Donát
Virág Balázs
Vörös Szonja Nadin
Zumbók Zsombor
Zsuppán Johanna

2026. április 26. Ady iskola

Csányi Dániel
Csizmazia Boróka Ágota
Csuka Borbála
Illés Zsombor
Kollányi Zina Zorka
Kovács Gergő
Kovács Valentínó Zsolt
Lugosi Sanel Szofia
Márovics Anna Katalin
Máté Dorottya
Matias Trisztán
Molnár Panna
Sövegjártó Leona Vanessza
Szabó Hunor Bence
Tóth Emma
Volosi Virág Emma
Zóka Boglárka

2026. május 3. Ady iskola

Friss Csenge
Németh Ádám András
Szűcs Dorina

2026. május 3. Petőfi iskola

Gadányi Bastian Lukács
Gadányi Botond
Gyöngy Zalán
Herman Flórián
Ignác Lara Leila
Kajári Zsóka
Kajári Zsombor
Kelemen Máté Péter
Kovács Konor Tamás
Kovács Máté
Lakatos Bence
Mihály Mátyás
Muik Hunor

Nádasi Dominik
Nagy Zoé
Papp Csongor
Porédos Barnabás
Smodics Alex
Szalay Laura
Vadvári Belian
Vörös Panna

2026. május 10. Dózsa iskola

Besenczi Zsongor Árpád
Büki Patrícia Norina
Dakó Antónia
Farkas Mihály László
Horváth Benjamin
Horváth Emma
Horváth Hanna
Horváth Milán
Kónya Luca

2026. május 9.

Zuggó Botond Róbert

Kovács Arnold
Könyves Áron
Markovics Konor Károly
Marosvölgyi Benedek
Nagy András
Németh Bence Szabolcs
Németh Csanád István
Öveges Ede
Pál Norbert (Szeleánszky-iskola)

Paucsa Luca
Sebestyén Eszter
Stroia Léna Zoé
Szabó Füleki Anabell
Temlén Mátyás
Varga Flóra Anna
Vaspöri Bálint Péter
Vizsi Rozina
Wittmann Livia
Zanchetta Martin

Bérmálások

2026. április 28. Zárda-kápolna

Ambrus Anna
Bakos Jázmin
Balogh Vince
Bangó Péter
Bardi Ádám
Beczök Balázs
Bedő Zsófia
Benkő Júlia Mónika
Benkő Márton
Berta Balázs Bendegúz
Boncz Benita
Derzsi Emese Mária
Devecseri Bíbor Léna
Döklen Kinga
Elek Boglárka
Fuisz-Nagy Gara
Harcz Gergő
Horváth Helga Kinga
Kámán Fruzsina
Karakai Csenge Noémi
Kiss Ádám Miklós
Kiss Mandula
Kiss Mia Viktória
Kozma-Bognár Júlia
Krstovski Anna
Lipóczki Emma
Lipóczki Zsombor
Lőrincz Florencia
Márkus Jázmin Beatrix
Meretei Ádám
Mezőfi Klaudia

Németh Alexandra
Németh Nimród Ágoston
Nunkovics Kornélia
Pintér Dorina
Póczak Rózsa Anna
Pozvai Benjamin
Sebestyén Emma
Sebestyén Sarolta
Sebrek Zsófia Bella
Som Eszter
Tamás Lili Anna
Tarsoly Kitti
Tornyos Bálint
Tótmárton Zsófia
Ujj Anna
Varga Emma
Veren Regina
Vonyó Gergő

2026. május 3. Mária Magdolna Plébániatemplom

Ady iskola:

Baján Benita
Barsi Gellért
Bátai-Bebesi Panna
Bódis Marcell
Bödör Fruzsina
Cser Luca
Csúvár Kata Csillag
Friss Csenge
Gergály Csaba

Jakabfy Zsóka
Lahocsinszky Lázár
Németh Ádám András
Németh Vivien
Pados Ádám
Pálfi Jázmin
Póka Szilárd
Schwáger Maja Annabell
Simon Rozi
Solymosi Renáta
Szili Odett Anna
Szűcs Dorina
Veszprémi Napsugár

Dózsa iskola:

Csécs Botond
Csertán Olivér
Félegyházi Gergő
Milik Gábor
Nemes Dominik
Németh Dominika Ildikó
Nyiri Áron
Rövid Szonja Sára
Ruzsics Barnabás
Szelestei Máté Szabolcs
Takács Panna
Tóth Máté

Izsák iskola:

Benedek Áron
Csiszár Csongor Máté
Farsang Diána Katalin

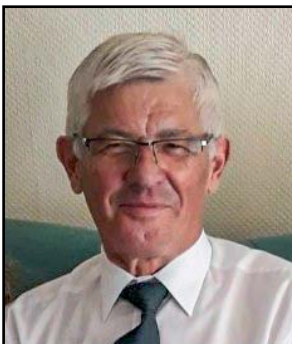
Magyar Zsuzsanna
Németh Botond
Pete-Horváth Flórián

Petőfi iskola

Bakker Nicole
Balló Koppány
Ganapini Alessio
Gyöngy Zoé Csenge
Horváth Zsombor
Joó Gábor Ferenc
Kocsis Cintia Boglárka
Kovács Kiara Lili
Ludmány Emese
Merth Vilmos Sándor
Muik Nimród
Nagy Alíz
Nagy Balázs
Orsós Richárd
Papp Csenge Sára
Sziva Barnabás
Tóth Bianka
Varga Dénes

2026. május 16. Felnöttek:

Bajzikné Varga Anikó
Balázs Annamária
Kápolnai Szabolcs

Németh Lajosra emlékezünk

Szeretettel és tisztelettel emlékezünk Németh Lajosra, egyházközségünk képviselőtestületének egykori elnökére, aki 2026. április 19-én adta vissza lelkét Teremtőjének.

Lajos 1988-tól tagja, 1998-tól elnöke volt a Mária Magdolna

Plébánia egyházközségi testületének. Műszaki szakemberként aktívan részt vett 2000-ben a plébániatemplom külső és belső felújításában, majd 2003-2004-ben a kertvárosi, 2010-11-ben a besenyői új templom építési munkálataiban is.

2013-ban a Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia önállóvá vált, ettől kezdve Lajos ebben a közösségben vállalt

feladatokat, de segítőkészségére plébániánk továbbra is számíthatott, s a város híveinek közös ünnepein, zárandoklatokon szintén találkozhattunk vele.

Az Istenbe vetett hitet gyermekkorában ismerte meg, már akkor ministrált a Mária Magdolna templomban. Később saját családjában is megélte és továbbadta az Úristen iránti mély elköteleződését.

Hűségét és szeretetét Isten és az Egyház iránt tovább erősítette az Egyházmegyei Teológiai Tanfolyam elvégzése, a Cursillo, a (sokszor gyalogos) zárandoklatok, a lelkipásztorokkal való közvetlen kapcsolat. 1993-tól szolgált lelkipásztori kisegítőként, és attól fogva imádkozta az egyház imáját a zsolozsmát.

Betegségét, szenvedését türelemmel viselte, sokszor még ő bátorította látogatóit. Életéért, szolgálataért hálát adva imádkozunk lelki üdvéért.

Beszámoló-hírek

Élmények és hatások az „Új élet Krisztusban kurzus” után

2026. január 30. és február 1. között feleségemmel vettem részt az Új élet Krisztusban kurzuson. Az első és legfontosabb kérdést, amit fel kell tennünk: Miért vettem részt a lelkigyakorlaton? A rövid válasz, mert kötelező. Akolitusként számunkra elő van írva, hogy két évente végezzünk lelkigyakorlatot. Nálam pont aktuális volt ez a két éves időszak, így már keresgettem, hogy hol tudok részt venni lelkigyakorlaton, teljesítve az Akolitusok szabályzatában foglaltakat. Petőházi Attila akolitus társam hívására jöttem a kurzusra, aki azzal hívott: Gyere, mert nagyon jó lesz!!!.

A kötelezősége túl természetesen van más oka is a lelkigyakorlaton való részvételnek. Azt gondolom, a lelkigyakorlat hozzátartozik keresztény életünkhöz, hiszen ez az a „program”, ami nagyban hozzájárul lelki egészségünkhöz, ide értve annak megőrzését vagy adott esetben helyreállítását. Minden ember életében elengedhetetlen, hogy időszakonként megálljon a mindennapok forgatagában, megpróbálja maga mögött hagyni azok nehézségeit, problémáit és keressen egy olyan helyet, közösséget, ahol nyugalomban tölthet el időt: imádkozzon és engedje, hogy Isten hatalmas lépéssel betoppanjon az életébe, megmutassa, hogy milyen ajándékot készített számára és megértse vele, hogy valóban úgy szereti, mint a saját gyermekét.

Mi is ezekkel a célokkal és vágyakkal indultunk a kurzusra és nem is csalatkoztunk.

Ha röviden össze kellene foglalnom, melyek voltak a lelkigyakorlat számomra legmeghatározóbb pillanatai, akkor a következőket emelném ki:

1. Az egymásra szervesen épülő és rendszerbe foglalt tanítások. A kurzus három napja alatt a saját gyermekeként szerető Isten megismerésétől eljutottunk a közösség elengedhetetlen szerepének megértéséig és megtapasztalásáig.
2. Számomra lenyűgöző volt, ahogy az ott töltött idő alatt megismerhettük a Szentírásnak a tanításokhoz (Isten, Jézus, Egyház stb.) kapcsolódó szakaszait. Ez nagyban segített hitem elmélyítésében.
3. Az egyik legmeghatározóbb tanítás számomra az volt, ami a Szentlélekről szólt. Jó volt az „elhanyagolt” Isteni személyt is jobban és alaposabban megismerni. Bízattást kaptunk arra, hogy a Szentlélekhez többet imádkozzunk, többször hívjuk az életünkbe.

A lelkigyakorlaton töltött idő alatt volt olyan dolog, ami engem kevésbé fogott meg. Úgy éreztem, hogy talán túl sok volt az éneklés, én több időt hagynék a csendre, az elmélkedésre, hogy Isten szava, a Szentírás tanítása jobban és mélyebben hasson ránk és munkálkodjon bennünk.

Mit üzenek egyházközségünk tagjainak saját lelkigyakorlatos tapasztalatommal?

Kedves testvérek! MENJETEK és INDULJATOK, keressetek magatoknak lelkigyakorlatot – Istennek legyen hála, számtalan lehetőséget biztosítanak számunkra –, mert ezek az alkalmak segítenek rendet teremteni a fejünkben, lelkünkben és újra élő kapcsolatba kerülhetünk Istennel, továbbá újra és mélyebben megismerhetjük hitünket, valamint hatalmas segítséget nyújtanak keresztény életünk megújulásában.

Szeli Gábor akolitus

„Nem mondalak titeket szolgálknak, hanem barátaim vagytok”

Dr. Székely János megyéspüspök úr szavai Tímár Dániel újmisési jezsuita szerzetes - plébániánk volt hitoktatójának - papszentelése alkalmából 2026. május 2-án.

Az evangéliumban ezt olvassuk: „Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket. Aztán Jézus a tanítványokra lehelt s ezt mondta, vegyétek a Szentlelket!”

Amikor elérkezett az idők teljessége, ahogyan Pilinszky írta, Isten átvérezte a történelem szövetét. Jézusban föltárult

Isten szíve. Föltárul a Szentháromság titka: az, hogy Isten örök szülés, örök születés. Atya, Fiú és Szentlélek örök életáradása.

Az Atya, mint a nap, minden fényt szüntelenül átad. Talán lehetne azt is mondani, hogy az Atya szegény. Semmit sem tart meg magának. Szüntelenül mindent odaad. A szeretet örök extázisában él.

A Fiú, mint a tükör, minden fényt befogad, és azonnal mindent visszasugároz.

A Szentlélek maga a fény, amely árad Atya és Fiú között. Isten túlcorduló öröméből, életéből, szeretetéből fakad a megtestesülés, a megváltás. Ennek szolgálata a papi küldetés, mely arra irányul, hogy másokat is oda vezessen, besejtsen a Szentháromság titkába, az Isten szívébe, hogy Isten barátjává lehessenek. „A Szentlélek által mi is ezt kiáltjuk: Abba, Atyánk!” Isten gyermekei vagyunk, nem szolgálak. Nem elvárásokat kell teljesítenünk, hanem végtelenül szeretett fiai és lányai vagyunk Istennek. A pap a vőlegény barátja, aki oda segíti a menyasszonyt, az embert, a vőlegényhez.

Emlékezünk talán arra, hogy a Mózes a Hóreb hegyén, a lángoló, égő csipkebokorban találkozik Isten titkával. Az ő nagy vágya az volt, hogy elvezesse oda a népét is. Valóban így történik. Elvezeti Isten népét a Hóreb-hegyhez. Ők is látják, ahogy hatalmas tűzben Isten leszáll a hegyre. Megjelenik nekik.

Minden pap életének van egy titokzatos égő csipkebokra. Ahol átéljük Isten végtelen szeretetét, aki barátjának hív. Kinek végtelenül szeretett gyermekei vagyunk. A nagy álmunk az, hogy másokat is ehhez a kincshez oda vezethessünk. Kedves Dani atya, sokféle módon, millió módon érezted, hogy ez a szeretet kopogtat az életed ajtaján. Például talán már Pölöskefőn, amikor néhány hetet igen gyakran ott töltöttél, nagyszüleidnél. Nagypáddal együtt harangoztál. Megismerhetted ott a nagy tudású bencés szerzetest, Lehel atyát is. Az Úristen már akkor kopogtatott, vonzott téged. Aztán, ahogy láttad szüleidnek a szép életét, az ő családos közösségüket. Antióchiás közösség élményeiben, nyári táborokban. Vagy az egyetemi lelkészségen Budapesten, vagy Medjugoréban. Vagy amikor krakkói önkéntesként megismerted a lengyel egyház derűs életerejét, vidámságát, elevenségét. Amikor a Máltai Szeretetszolgálatnál hajléktalanok tüdőszűrésében segítettél, s átélted, hogy egészen egyszerű módon milyen nagy kincseket tudsz mégiscsak átadni. S végül Észtországban egy gondviselészerű, különleges beszélgetésen ahol hirtelen lepörgött, mint moziban, előtted az egész életed, s beléd hasított ez a főntről jövő mondat: „Mindez azért történt, mert azt szeretném, hogy je-

zsuita legyél!”

Veled együtt adunk hálát, a szeretet nagy titkáért, amely lassan feltárult előtted, vezetett és hívott, meghódított, hogy Isten barátja légy.

Gyakran felidézem az első nagy pap élményemet, ahogy az öreg plébánosom – talán öt éves lehettem – a cipőfűzőmet bekötötte. Döbbenetes volt átélni. A pap Isten barátja, és sugározza az ő szeretetét. A szolgáló egyszerű, nagylelkű önátadást éli, és adja tovább.

Kedves Dani atya, ezt kívánom neked. Éljen Isten közelében, légy az ő barátja. Mint Mózes, mindig az isteni tűz mellett. Töltekezz belőle, és tudj

másokat is újra és újra oda vezetni!

Remete Szent Antal mondta a szerzetesekről, hogy egyesek megrekedtek az úton, elbuktak, azért mert a saját munkájukra építettek. Életed során ne a magad erejére, hanem Isten kegyelmére építs; Ő a tenyerén tart, és veled van. Szeretetből hívott, nem hagy el.

Nem azt kell kérdeznünk, hogy fogom-e én ezt bírni derűsen egy életen át, hanem azt: Bízom-e Őbenne, aki meghívott, aki velem van, aki az életem sziklája.

Légy jókedvű adakozó, ahogy Pál apostol mondja; aki soha nem bánja meg, és nem vonogatja vissza, amit odaigért Istennek. Minden reggel, örömmel, hálával, szeretettel, derűvel tedd föl az életedet az oltárra. Örömmel add az Istennek, ne vonogasd vissza az igenedet, engedd, hogy végigzengje az életedet!

Vianney Szent Jánost nagyon nehezen szentelték pappá, nehezen ment neki a tanulás, főleg a latin, de volt egy egyszerű atya, Balley abbé, aki meglátta benne a szentséget, a titkot, a tüzet. Az ő kérésére nagy nehezen Vianney Szent Jánost mégiscsak pappá szentelték, de gyóntatási engedélyt nem kapott. Később megkapta ezt az engedélyt, szintén Balley abbé sokszoros közbenjárására, s ő lett a XIX. század talán legnagyobb gyóntatója. Az első, aki odatérdelt a fiatal

Vianney Szent János elé, hogy gyónjon, az Balley abbé volt. Nem sokkal később az abbé meghalt. A tárgyaiból János nem volt hajlandó semmit sem elfogadni, kivéve egy kicsit törött tükördarabot. Ezt egész életében őrizte. Azt mondogatta, hogy minden reggel, amikor borotválkozik, ezzel a kis tükördarabbal nézi az arcát, s azt érzi, hogy az öreg, jószágos Balley abbé néz rá, és rámosolyog, bátorítja.

Kedves Dani, legyenek neked is testvérek, atyák, akik

segítenek. Fogd az ő kezüket is, engedd, hogy melletted legyenek, az életed, a papságod útján.

Légy Isten szíve szerinti pap, akinek az életében beteljesedik Jézus mondata: „Nem mondalak titeket szolgálknak, hanem barátaim vagytok”, s akiknek az életében beteljesedik az is, amit Pál apostol mondott: „Maga a Lélek tesz tanúságot bennetek, hogy Isten fiai vagytok.”

Háriné Mile Mónika

Gyerekszáj

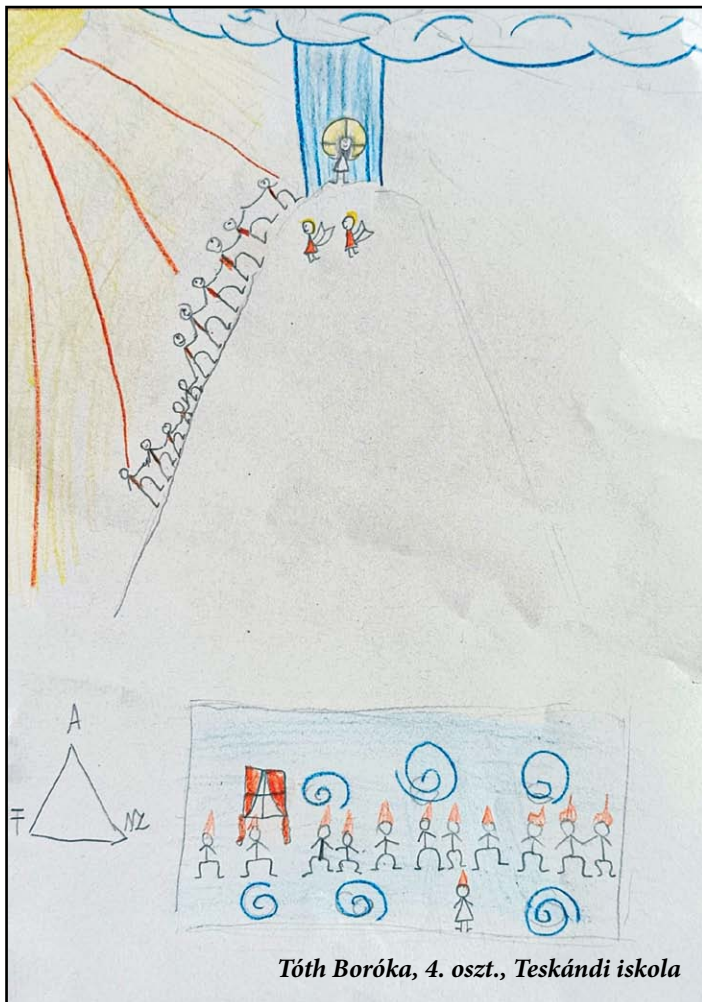
- „Az Isten: tűz.” (középsős óvodás, Radnóti óvoda)
- „Jézuska még álunkban is megölel minket, láthatatlanul beszél hozzánk.” (középsős ovis)
- Aranyos nagyobb kutyus képével díszített pulcsira magyarázat: „ez Jézuskutya.” (középsős ovis)
- Kisfiú két pingvinkéjét kis hűtőtáskában hozta hittanra:

„Szeretik a hideget. Ők is hittanosok. Pusztild meg őket is.” (középsős ovis)

- Isten megteremtette a világot. (alsós, Teskándi-iskola)

A hörcsögömet rátehetem a házi oltáromra? (alsós, Dózsa-iskola)

Mennybemenetel és Pünkösöd rajza

Tóth Boróka, 4. oszt., Teskándi iskola

Keresztúti hála

Urunk, Jézus Krisztus
 Segíts meg minket,
 Keresztúton kísérünk mindannyian téged,
 Te ezt értünk tetted,
 a bűneinkért, Urunk,
 Hogy megtisztuljunk és a mennybe jussunk.

Tizennégy fejezeten keresztül szenvedtél,
 Golgotára kínok közt a kereszttel felmentél.
 Segíts, hogy felsegítsem, kik elestek mellettem,
 Mint ahogy Veronika és Cirenei Simon tette.

Köszönöm, hogy bízhatok Benned,
 Szeretsz, segítesz és kitartasz mellettem.
 Vezess engem is a feltámadás örömére,
 S, ha eljön az idő, a mennyország lépcsőire.

Ámen.

Szabó-Füleki Biborka,

7.a, Dózsa-iskola

Nevelésről, oktatásról – két lépés távolságból

„Amit az ember vet, azt is arajta. Aki tehát test szerint vet, testéből is arat majd romlást. Aki ellenben lélek szerint vet, lelkéből arat örök életet.” (Gal 6,8)

Szent Pál apostol heves és kemény hangvétellő levelet intézett a galatákhöz – jogos felháborodásában, mert le akartak térni Krisztus evangéliumának az útjáról, a móze-si törvény megtartása céljából. Pedig megtanulták, hogy az igazság Krisztusban van, és még arra is figyelmeztette őket az apostol, hogy ha akár ő, vagy egy angyal más evangéliumot hirdetne, átkozott legyen, mert nem Istentől van. A fenti idézet is eredendően erre vonatkozik: hogy aki a test, és az ószövetségi törvény szerinti tetteket akarja végrehajtani, az azokban fogja megtalálni a bizonyítékot a bűnösségére. Aki azonban a lélek szerint, a Krisztusba vetett hite alapján akar élni, és Krisztusban jótetteket cselekedni, az elnyeri az örök életet. De mennyire lehet ezt a kijelentést más, hasonló helyzetekre is alkalmazni? Mondjuk az oktatás és nevelés kérdéskörére?

Két előzetes megjegyzést kell tennem. Először is, tudom, hogy amikor valaki vesz egy kalapácsot és megtanulja a használatát, akkor hirtelen minden szögnek látszik, és mindenre rá akar ütni. Mivel az elmúlt másfél évben a katolikus iskolákkal kapcsolatban végeztem kutatásokat a doktori dolgozatomhoz, mindenről is eszembe tud jutni az oktatás és nevelés. A második megjegyzésem éppen ezzel kapcsolatos, hogy az észrevételek alapja nem saját tapasztalat, hanem jelentős részben vagy tudományos művekből, vagy az Egyház Tanítóhivatalának vagy a Római Kúriának, esetleg püspöki konferenciáknak a dokumentumaiból, és a tűzközzeben lévőknek az elmondásaiból következnek. Mégis, mintegy külsős szemlélő, két lépés távolságból, gondolatébresztő szándékkal merészkedek néhány pontot megfogalmazni.

Gimnazista koromban, irodalomórán felelnem kellett, a téma a Biblia volt. Az egyik kérdés a példabeszédekre vonatkozott: hogy szabad-e, kell-e azokat értelmezni, a magvetőről szóló példabeszéd alapján. A válasz nyilván nagyon könnyűnek tűnt, mert Jézus maga fejtette ki a példabeszéd értelmét a tanítványainak. A válaszomat követő rövid párbeszédet azonban sosem felejttem el: lehet-e még más értelmét is találni a példabeszédnek, azon túl, amit Jézus elmondott? Tudtam, hogy nyilván igen, de nem jutott semmi az eszembe. A tanárnő annyit mondott erre, hogy neki, tanárként is ilyen a feladata. Elvetni a jó magot a diákok eszébe és szívébe, és reménykedni, hogy jó földbe hull, és sokszoros termést hoz. Amit az ember vet, azt is arajta.

Az oktatás és nevelés között szükség van különbségtételre, legalábbis a hangsúlyok máshova helyezésére. Az oktatásban hangsúlyosabb az ismeretek átadása, készségek, képességek fejlesztése, az újabb generációknak a kulturális és tudományos örökséggel való kapcsolatteremtése, ami viszonylag jól mérhető és csoportos tevékenység. A nevelésben inkább a teljes személyiség alakítása a hangsúlyos, az

erkölcsös és értékekre vágó jellem kialakítása, mely osztályozással nem mérhető. A kettő azonban nem választható el egymástól, és nem is az iskolában kezdődik.

A szülőknek joga és kötelessége a gyermekek nevelése elsősorban és leginkább azért, mert általuk kapta a gyermek az életét. Szent II. János Pál pápa tömör és találó megfogalmazásában: nevelők, mert szülők (educatori, perché genitori). Érdekes, mennyire megfigyelhető, hogy a gyerekek mintha tükörképet tartanának a szüleiknek, és a szülei-kről. Hordozzák magukon a családban kapott viselkedési mintákat, értékeket, erkölcsi tartást. Vagy adott esetben ezeknek a hiányosságait, hibáit. Még inkább mind a kettő együtt. Mindannyian, kivétel nélkül. Az iskola ezeket vagy felerősíti, vagy tompítja – remélhetőleg erősíti azt, ami jó, és segít megküzdeni azzal, ami ebben hiba, gyengeség, vagy rossz.

Az azonban minden esetben romboló hatású, ha a nevelők munkája és a szülők elképzelése között ellentét van. Nemcsak azért, mert a fiatalok formálódó személyisége ezáltal torzulhat, esetleg cinikussá vagy közömbössé válik. Nemcsak azért, mert utána mindhárom fél elveszettnek érzi a nevelésre fordított időt. Nemcsak azért, mert „az Életben” majd problémákat jelenthet, egyszer, talán, a maga kellemetlen következményeivel. Hanem azért is, mert ez valamenynyire emberségünknek is feladása, a felelősségünk elől való menekülés. Értelmetlenné tétele egy szent dolognak: annak, hogy Istennek társai lehessünk a teremtésben, hogy közreműködjunk az Isten képére alkotott emberben az Ő hasonlatosságának kialakításában. Amit az ember vet, azt is arajta. Mindezt annak a fényében, hogy mindannyian Krisztus iskolájába járunk, az ő tanítványai vagyunk. A tanítvány akkor tökéletes, akkor „készült el”, amikor olyan, mint a mestere, amire kialakul benne Krisztus arca, és amikor fedetlen arccal tükrözi vissza Isten dicsőségét. Sokszor utánzás alapján tanulunk, amit Szent Pál is jól tudott, amikor azt írta, hogy „legyetek követőim, ahogyan én Krisztus követője vagyok”, „kövessétek Krisztust, ahogy példámon láttátok”. Tőle ez nem alaptalan nagyozolás, hanem egy szerető atya szavai. Tudta, hogy életének a példája többet ér, mint bármennyi beszéd – ahogyan azt is, hogy ha élete és szavai ellentétben állnak, egyiket sem hiszik el neki, egyikben sem fogják követni.

Amit az ember vet, azt is arajta. Mintha a legfontosabb feladat a nevelés terén önmagunk nevelése, a saját magunkkal szembeni következetesség lenne. A példa ragadós – akár a rossz, akár a jó. Arra már nincs ráhatásunk, hogy az elvetett magból mi kel majd ki. „Csak” abba van beleszólásunk, hogy milyen a vetésre előkészített mag: hogy milyen az életünk, milyen példát mutatunk. Aki lélek szerint vet, lelkéből arat örök életet. [folyt.köv.]

Rácz Ágoston
káplán

Békemisszió hazánk felett repülővel

Még húsvét nyolcadában történt. Két egymást követő napon, április 7-én és 8-án a budaörsi reptérről felszállt egy kis repülőgép. A pilóta mellett foglalt helyet az Oltáriszentséget kísérve Vaslabán Csaba murakeresztúri plébános.

Békemissziót teljesítettek. Az ország keleti részéről indultak, s körberepültek hazánk felett. A nagyobb városok repterein szálltak le, s ezeken a helyeken együtt imádkoztak a helyi testvérekkel. A BONUM televízió közvetítésének köszönhetjük, hogy részesei lehettünk ennek a lélekemelő eseménynek a képernyőn keresztül.

Zalaegerszeghez legközelebb eső város Szombathely volt, ahova a Szent Márton templom plébánosa Bodorkós Imre atya (plébániánk egykori fiatal káplánja) szervezte meg az Oltáriszentség méltó fogadását a reptéren. A plébánia hívei énekekkel, zászlókkal fogadták az Oltáriszentséget, amit a reptéren felállított kicsi, virágokkal díszített oltáron helyeztek el. A természet csodájaként a közelben lévő kőénybokor fehér virágban pompázó ága, mintegy átölelve hajolt az Oltáriszentség fölé. A fogadáson jelen volt Imre atya és a hívek mellett Dr. Márfi Gyula nyugalmazott érsek úr is, aki rövid beszédet mondott.

Ezután Imre atya vezetésével szentségimádás kezdődött, majd énekek hangzottak el hazánkért és a békéért. A szentségi áldás után az Oltáriszentség Vaslabán atya kíséretében és védelmében felszállt a gépre, s elindult a következő állomáshelye, Győr felé, hogy teljesítse küldetését a várva-várt béke eljöttéig. A gép felszállásakor a jelenlévő hívek énekek-

kel (Isten hazánkért, Béke fejedelme) köszöntek el, áldott utat kívánva az Oltáriszentséget szállító repülőnek.

Köszönet mindazoknak, akik részt vettek a misszió szervezésében, és azoknak, akik jelenlétükkel, imáikkal, énekükkel emelték az Oltáriszentség iránt érzett tiszteletet, szeretetet.

Bangó Józsefné

Szent Anna cursillo csoport tagja

Anyakönyvi hírek

2026. márciustól- májusig

Keresztelés

Tüske Zente
Sass Milán Tibor
Bruzsik Bence

Miseta Alina
Szili Mátyás
György Zalán Tibor

**Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait!
Isten éltesse őket sokáig!**

Temetés

dr. Peti Lászlóné sz. Szabó Ilona (1941)
özv. Nagy Gyuláné sz. Farkas Hermina (1934)
özv. Kelemen Gézáne sz. Németh Mária Anna (1939)
Rátkai Róbert (1969)
dr. Pápai Ferenc (1954)

Kolompár József (1947)
Orbán Bálint (1941)
Horváth Istvánné sz. Ekler Margit (1951)
Horváth Gyula (1959)
Némethy János (1969)
özv. Bankó Lászlóné sz. Deák Mária (1939)
özv. Vetési Gyuláné sz. Horváth Anna (1927)
özv. Cseh Ferencné sz. Pintér Irén (1950)
Szalai Jolán (1945)
özv. Nagy Lászlóné sz. Szili Iboly (1937)
Simon Zoltán Ferenc (1955)
özv. Miszori Zoltánné sz. Szabó Ilona (1940)
özv. dr. Szabó Lajosné sz. Laczkovits Ildikó (1945)
özv. Háhn Jánosné sz. Szakony Mária (1950)
Kámán István (1941)

Adj Uram, örök nyugodalmat nekik!

ÉLETÚTON SILLYE JENŐVEL

Az APOSTOLMÉDIA KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY
egész estés portréfilmje

2026. 06. 14. 16:00

KERESZTURY DEZSŐ VÁROSI MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

8900 Zalaegerszeg Keresztury tér 1.
FILMVEVÉSI ÉS KÖZÖNSÉGTALÁLKOZÓ

A rendezvényen történő részvételhez az ingyenes jegyek
az eletutonzeg@gmail.com címen igényelhetők.

Beszámolók-hírek

ZARÁNDOK.MA
HIT. ÉLET. FELTÖLTÖDÉS.

ZARÁNDOK APP

Úton Istennel

SZEREZD BE:
Google Play

Letölthető az
App Store-ból

ISMÉT

KÖZÖSSÉGEK 5 PRÓBÁJA

VÁROSI IFJÚSÁGI ÉS SPORTCENTRUM
ZALAEGRSZEG, VÁGÓHÍD U. 16.

2026. MÁJUS 30. SZOMBAT
9 ÓRA

6-8 fős csapatok jelentkezését várjuk kortól,
nemtől függetlenül.
Jelentkezési határidő: 2026. május 24.
Jelentkezés itt:
kozossegek5probaja@gmail.com

A részvétel ingyenes, tálca sütit szívesen fogadunk.
További információ a Családkapocs Egyesület
Facebook oldalán

Programajánlók

- A kertvárosi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve templomban a fatimai jelenések 100. évfordulójára készülve, a minden hónap 13-i engesztelő szentmisét Molnár János plébános atya tartja.

- Pusztacsatárban is várják minden hónap 13-án fatimai engesztelésre a híveket. Augusztusban a kegyhely búcsújának ünnepén Tímár Dániel újmisis atya vezetésével ünnepelnek.

- 2026. május 30-án 15.00. órakor autóbusz indul Zalaegerszegről Magyarpolányba a Magyarpolányi Passió játék megtekintésére.

Részvételi díj: 13.500 Ft.

Érdeklődni Németh Évánál a
06 30 425 2495-ös telefonszámom lehet.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség
kéthavonta megjelenő tájékoztató lapja.

Szerkeszti:
Tájékoztatói Munkacsoport
E-mail: harangszozeg@gmail.com

Felelős kiadó:
Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:
8901 Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91
Telefon: (92) 599-230, Fax: 599-231
www.mariamagdolna.hu
E-mail: mariamagdolna.zeg@gmail.com

Nyomda:
Gura Nyomda Kft. – Zalaegerszeg

Az újságban megjelenő írások és a hozzájuk kapcsolódó
fényképek tartalmáért kizárólag azok szerzői felelnek.